

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah.
Velja za celo leto..... \$6.00
Za pol leta..... 3.00
Za New York celo leto... 7.00
Za inozemstvo celo leto... 7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
in the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 281. — ŠTEV. 281.

NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER 30, 1920. — TOREK, 30. NOVEMBRA, 1920.

VOLUME XXVIII. — LETNIK XXVIII.

POŽIGALCI V ANGLIJI IN NA IRSKEM

V LIVERPOOLU SO NAPRAVILI POŽIGALCI VELIKANSKO ŠKODO. — IRSKO GIBANJE POSTAJA VEDNO BOLJ MOĆNO. ITALJANSKI KLERIKALCI SE BODO ZAVZELI ZA IRCE.

London, Anglija, 29. novembra. — V soboto ponoči je neki policist zasaili nekako pol dučata možih v Finsbury okraju, važnem delu mesta Londona in manj kot eno miljo severno od London Bridge pri tem, ko so ravno hoteli prizgati veliko skladisče lesa. V časovnem oziru se je to popolnoma skladalo z požigi, katerje je bilo opaziti v Liverpoolu.

Policist je pozval postopake na odgovor, a ti so ga takoj napadli, dočim je on klejal za pomoč. Pet nadaljnih zavezniških je prihitelo na lice mesta, a nato zbežalo. Na lieu mesta je našel policist pozneje dva revolverja ter sto patron.

Rim, Italija, 29. novembra. — Člani italijanske poslanske zbornice in senata so dobili od irskega duhovništva, katerega vodi kardinal Loghe, oster protest proti najnovejšim dogodkom na Irskem. V protest se navaja dejstva in ton, v katerem je sestavljen ta protest, je napravil velik utis, posebno pri članih katoliške stranke, o kateri se trdi, da hoče zavzeti odločno stališče napram dogodkom na Irskem.

Pričakuje se, da bodo vložene v poslanske zbornici in v senatu predloge, v katerih se bo vprašalo vlado, če ni v stanu posredovati pri prijateljski velesili ter najti rešitev, ki bi napravila konec sedanjem položaju na Irskem. (Italijanska vlada ne more niti pregnati tolovaškega prisomnjence D'Annunzija ter bo izvzala s svojim eventualnim nastopom v zadavi Irake le posmeh Angležev.)

Liverpool, Anglija, 29. novembra. — Petnajst skladisč v Liverpoolu in predmetju Bootle, ki so bila v glavnem skladisča za bomboža, je bilo zapaljenih tekom včerajšnje noči. Dva skladisča v Liverpoolu sta pogoreli do tal in v okolici so našli material, ki kaže, da je bil požar zaneten.

Soglasno z izjavo policeje je najti tehtne dokaze za to, da so bili požig delo članov Sinn Fein organizacije.

Izburni požar je sledilo streljanje z revolverji in več kot en policist, ki je prihitel na lice mesta, je dobil krgljo skozi bleko. Izmed policistov ni nikdo padel, a en civilist je bil ubit v boju.

Pet oseb je arretrirala policeja v zvezi z požigi.

London, Anglija, 29. novembra. — Liverpolski poročevalci lista Evening Telegram poroča naslednje:

— Divje delo nasilja in uničevanja, povzročeno najbrž od pričaščev Sinn Fein organizacije, je bilo vprizorjeno tukaj na dvanajših skladisih bomba ter številnih skladisih lesa. Veliko požarov je vplamelo naenkrat in treba je bilo poklicati na pomoč požarni brambe iz oddaljenih okrajev. Številna skladisca gore se sedaj.

Poročevalci pravijo, da je neki osumnijenec, katerega je hotel prijeti policej, strejal na slednjega ter ga ubil. Pozneje pa ga je neki drugi policist arretriral.

Požari so izbruhnili ob istem času na najbolj različnih delih mesta ter je iz tega razvidno, da je bilo požiganje skrbno pripravljeno.

I. W. W. HOČEJO
ZVEZO Z BOLJŠEVIKI

Radikalci hočejo prevzeti industrijo ter ustavoviti v Ameriki sovjetsko republiko.

Poroča Mildred Morris.

Washington, 29. novembra. — William D. Haywood je danes izjavil, da pripravlja organizacija I. W. W. zvezo z boljševiško Rusijo.

Člani organizacije I. W. W. so bolj odločni in hitro pripravljeni kot ste pa vi, tu v Washingtonu. Vse, kar oni potrebujete, je organizacija, je dejal nadalje Haywood. — Prvi korak, ki ga bodo storili, bo ta, da se bodo polastili industriji, a prihodnosti, da ustavimo v Ameriki sovjetsko republiko.

Organizacija I. W. W. bo delala skupno z boljševiško Rusijo, da bodo delavstvo kontrole sveta.

— Mi smo sedaj sprejeli referendum, da se vdeležimo Tretje internacionale, ki se bo vrnila v Moskvi. Gotova stvar je, da bodo volitve izpadle v prilog zvezne v boljševiki.

— Za časa vojne se je z nami slabo postopalo, toda sedaj pa smo zopet močni in številni kakor smo bili pred vojno. Sedaj imamo zopet 200.000 članov, to je toliko, kot smo jih imeli pred vojno. V najkrajšem času bomo poslali med delavstvo 1000 organizatorjev.

PREDNO SE ODLOČITE

za svojo družino sorodnika ali prijatelja naročiti vredni listek, ali poslati denar v domovino, da si ga potnik sam kupi, pišite najprej za tozadnevo pojasnila na znamo in zanesljivo tvrdko.

FRANK SAKER,

66 Cortlandt St., New York, N. Y.

Grški princ George, ki se bo v kratkem poročil z rumunsko princino Elizabeto.

SVETOHLINCI PRIČELI Z NOVIM PROGRAMOM

Prav kot v zadevi prohibicije, tako tudi v zadevi počitka pridobiti zase člane kongresa.

Washington, D. C., 29. nov. — Komite poslanske zbornice za ožjanje zanesljivega vira se je izvedel kraj Columbia bo naprošen, da bo je grški kralj Konstantin sprejme zadevo Temple-Jones svojim spremstvom pripravljen predloge. Predloga hoče zavarovati "dan Gospoda" pred oskrnjenjem ter izvesti na strog način postave, tikajoče se nedeljski počitki. Kongresnik Temple je obljubila vse mogoče varstvo. Danes se te želoste slave ter spoznal, da je tako življene nevredno vojaka. Sedaj se vsa vodilna mesta v d'Annunzijevi armadi zasedena po kapetanih in mladih poročnikih, ki se igrajo vojske in vojake.

Na koncu in na morju vsak dan grme topovi, s katerimi se d'Annunzijevi junaki vadijo v strelnjanju. Rim, Italija, 27. novembra. — Državna zbornica se strinja s podobo, sklenjeno med Italijani in Jugoslaveni v Rappalu in poslani so zaključili tozadnevo obravnavanja. Zbornica kakor tudi publica sta prepričana, da je bilo Italijani nemogoče dobiti večje ugodnosti.

"Tribuna" pravi v svojih komentarjih glede ratifikacije mirovne pogodbe sledi:

— Sedaj se ne more od Italije zahtevati, da splexa na Kapitoljski grič ter da se tam zahvaljuje bogovom, kakor je bil običaj za časa Rimljakov, pač pa je za Italijo bolje, da prispolablja svoje mapo z olimi iz leta 1866. Videl bomo veliko razliko med onimi zemljeviri, ter med sedanjimi, ki so izdelani po podpisu mirovne pogodbe v Rappalu. Na predvsem vojne je bila Italija izpostavljena invazijam od vseh strani. Danes to nevarnost ne obstaja več izvenši, če se iznajde nov način vojskovanja, s pomočjo katerega se lahko razdelajo gore.

Pred vojno so bile Alpe raztresene proti severu in vzhodu, danes so solidne in masivne in Italija je zavorjana ob Brennerjevega paša do Mount Nevoso. Oni Italijani, ki so bili dolga stoletja pod tuto vlado, so sedaj zopet združeni pod okriljem matere Italije.

Italijanska država ne potrebuje v svojih mejah več tujih groženj, katerih se je moralna pred vojno batiti, ker je bila velika nevarnost, da bi sovražnik vdrl v deželo. Italija si je zopet pridobila svojo popolno svobodo in neodvisnost. Italiji se ni treba batiti nikogar več kot same sebe. Če si ni Italija sama sebi sovražnica, tudi drugih sovražnikov nima.

Takozvana Lords Day Alliance je že delavna. Doseglj je, da se je vrnila predstava francoske komične opere v Belmont gledališču v New Yorku le kot "skušnja".

Obenem pa je tudi vršil posebni provokacijski agent. Tako je raprimer v nekem hotelu v Portland, Maine, najel sobo, skril v omare nekega svojega spremjevalca, naročil pijačo za zbrano družbo ter se poslužil lopova, ki ga je spremljal kot priče, da je hotel v resnici prodajal pijačo.

Načrti so vse večkrat nepridobivni; iz tega razloga nam ni moge podati natančne cene vsej.

Mi računamo po časi istega dne, ko nam poslati denar dozup.

Denar nam je podati najbolj po Domestic Postal Money Order, ali po New York Bank Draft.

Tvrdka Frank Sakser, 66 Cortlandt St., New York, N. Y.

za svojo družino sorodnika ali prijatelja naročiti vredni listek, ali poslati denar v domovino, da si ga potnik sam kupi, pišite najprej za tozadnevo pojasnila na znamo in zanesljivo tvrdko.

Frank Sakser, 66 Cortlandt St., New York, N. Y.

za svojo družino sorodnika ali prijatelja naročiti vredni listek, ali poslati denar v domovino, da si ga potnik sam kupi, pišite najprej za tozadnevo pojasnila na znamo in zanesljivo tvrdko.

Frank Sakser, 66 Cortlandt St., New York, N. Y.

D'ANNUNZIJEVE PUSTOLOVŠČINE

Visji častniki so zapustili d'Annunzijo. — Pustolovec je sedaj "poveljnik".

Reka, 27. novembra. — Gabriel d'Annunzio je uvedel drastično reorganizacijo v reški armadu in administracijo, kajti odpravil je visoka prveljstva in velike sve-

tove. — Ta novi načrt, ki je produkt našega poveljnika, je dejal nekaj d'Annunzijev "štavnih" častnikov nekemu časnarskemu poročevalcu, "bo demokratiziral celo armado. Vendar pa d'Annunzio ni boljje vreč.

D'Annunzio je dobil soglasno z novim načrtom naslov poveljnika, kateremu se morajo pokoriti tudi "vojni" in vojaški svetovi. Teh "svetov" je pa sedaj na Reki vse pole, so operacijski svetovi, svetovi za "provizijo, popravo, za inženirske taktike ter vojaške afere. Člani teh svetov bodo enaki po času, vendar v slučaju vojne, bodo obdržali one čine, ki jih imajo kot vojaki italijanske armade. Vse člane svetov imenuje d'Annunzio, ki pa sankeionira tudi vse njihove odredbe.

Do te nove prizmodarije je prigradio d'Annunzijev dejanje, ker ga je general Cecharini, njegov glavni poveljnik, pustil na edilu ter odšel z večino višjih častnikov z Reke v blaženo Italijo. Naveličal se je teatralnih harlekinad tega junaka žalostne slave ter spoznal,

da je tako življene nevredno vojaka. Sedaj se vsa vodilna mesta v d'Annunzijevi armadi zasedena po kapetanih in mladih poročnikih, ki se igrajo vojske in vojake.

Na koncu in na morju vsak dan grme topovi, s katerimi se d'Annunzijevi junaki vadijo v strelnjanju.

Rim, Italija, 27. novembra. — Državna zbornica se strinja s podobo, sklenjeno med Italijani in Jugoslaveni v Rappalu in poslani so zaključili tozadnevo obravnavanja. Zbornica kakor tudi publica sta prepričana, da je bilo Italijani nemogoče dobiti večje ugodnosti.

Rim, Italija, 27. novembra. — Državna zbornica se strinja s podobo, sklenjeno med Italijani in Jugoslaveni v Rappalu in poslani so zaključili tozadnevo obravnavanja. Zbornica kakor tudi publica sta prepričana, da je bilo Italijani nemogoče dobiti večje ugodnosti.

— Sedaj se ne more od Italije zahtevati, da splexa na Kapitoljski grič ter da se tam zahvaljuje bogovom, kakor je bil običaj za časa Rimljakov, pač pa je za Italijo bolje, da prispolablja svoje mapo z olimi iz leta 1866. Videl bomo veliko razliko med onimi zemljeviri, ter med sedanjimi, ki so izdelani po podpisu mirovne pogodbe v Rappalu. Na predvsem vojne je bila Italija izpostavljena invazijam od vseh strani. Danes to nevarnost ne obstaja več izvenši, če se iznajde nov način vojskovanja, s pomočjo katerega se lahko razdelajo gore.

Pred vojno so bile Alpe raztresene proti severu in vzhodu, danes so solidne in masivne in Italija je zavorjana ob Brennerjevega paša do Mount Nevoso. Oni Italijani, ki so bili dolga stoletja pod tuto vlado, so sedaj zopet združeni pod okriljem matere Italije.

Italijanska država ne potrebuje v svojih mejah več tujih groženj, katerih se je moralna pred vojno batiti, ker je bila velika nevarnost, da bi sovražnik vdrl v deželo. Italija si je zopet pridobila svojo popolno svobodo in neodvisnost. Italiji se ni treba batiti nikogar več kot same sebe. Če si ni Italija sama sebi sovražnica, tudi drugih sovražnikov nima.

Pred vojno so bile Alpe raztresene proti severu in vzhodu, danes so solidne in masivne in Italija je zavorjana ob Brennerjevega paša do Mount Nevoso. Oni Italijani, ki so bili dolga stoletja pod tuto vlado, so sedaj zopet združeni pod okriljem matere Italije.

Italijanska država ne potrebuje v svojih mejah več tujih groženj, katerih se je moralna pred vojno batiti, ker je bila velika nevarnost, da bi sovražnik vdrl v deželo. Italija si je zopet pridobila svojo popolno svobodo in neodvisnost. Italiji se ni treba batiti nikogar več kot same sebe. Če si ni Italija sama sebi sovražnica, tudi drugih sovražnikov nima.

Pred vojno so bile Alpe raztresene proti severu in vzhodu, danes so solidne in masivne in Italija je zavorjana ob Brennerjevega paša do Mount Nevoso. Oni Italijani, ki so bili dolga stoletja pod tuto vlado, so sedaj zopet združeni pod okriljem matere Italije.

Italijanska država ne potrebuje v svojih mejah več tujih groženj, katerih se je moralna pred vojno batiti, ker je bila velika nevarnost, da bi sovražnik vdrl v deželo. Italija si je zopet pridobila svojo popolno svobodo in neodvisnost. Italiji se ni treba batiti nikogar več kot same sebe. Če si ni Italija sama sebi sovražnica, tudi drugih sovražnikov nima.

Pred vojno so bile Alpe raztresene proti severu in vzhodu, danes so solidne in masivne in Italija je zavorjana ob Brennerjevega paša do Mount Nevoso. Oni Italijani, ki so bili dolga stoletja pod tuto vlado, so sedaj zopet združeni pod okriljem matere Italije.

Italijanska država ne potrebuje v svojih mejah več tujih groženj, katerih se je moralna pred vojno batiti, ker je bila velika nevarnost, da bi sovražnik vdrl v deželo. Italija si je

"GLAS NARODA"

SOLOVENIAN DAILY
Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation)

FRANK SAKSER, President
LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" izhaja vsak dan in izvzemni nedelji in praznikov.

Kažeši leta velja tudi na Ameriko

In Canada

In U.S.A.

In Europe

Za New York za celo leto

\$7.00

za pol leto

\$3.50

za izvzemno in praznikov

\$1.50

za pol leto

\$3.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

\$1.00

za izvzemno in praznikov

\$1.00

za pol leto

Nezgoda.

Francoski spisal Léon Frapié.

Mirvalloni so bili strogi starši — prvič iz prinčipa, drugič iz nervoznosti, slednjic iz hitre nade; kazen olajša, napravi spremembo in tvoji začasno rešitev. Marsikdo je menil, da je njih mal Albert prestari, preveč izkušen za svojih šest let. Stanovali so v vrtu hiši pet minut od železnic.

Ura je pet popoldne junija, sonce sije še krasno. Gospod dokajo mnogo. Če se to zgodi, se Mirvallon pridje s kolodvora, sledi boš v neopaznem trenutku na vnu Grapard, deček sedmih let, rahitico in duševno zaostal, ter mu nese škatko od šivilje.

Gospod Mirvallon, dobre volje, se prične v virtu smejeti, ko vidi shrambo za orodje zaprto, ki služi za zapor. Oprostil valikoduso Albertu z veselim obrazom:

"Aha", zavpije in hlini nevolojo: "tvoja mati se je moralata še s teboj jeziti, predno je šla na svoje obiske. Že dobro, fante, dolgo ti že žugam, da te bom vrgel na cesto, danes se bo pa to zares zgodilo, odslavljam te kakor našadno služkinjo in dokaz temu je tvoj namestnik tukaj, Grapard. Da, le glej me, jaz se ne smeju, tvoj odhod je sklenjen..."

Tu zazvomi zvenec pri vhodu, gospod Mirvallon gre odpirat, mogočeno maha važni osebi, posluša, odgovarja in odide ter pozabi svojega Alberta in mladega Graparda.

"Oba otroka se najprej kisko gledata. Albert premišlja nesprenemljiv izrek, da ga odslavljajo. Dvom je izključen, ker je njegov namestnik že tu.

Grapard si ni čisto na jasne gledi položaj. Vendar uvidi potrebo, da ostane in četudi samo radi onih dveh soldov, ki jih nadavno dobi za dar.

Toda Albert je navajen na besedico in raje vidi, da se misli izvršijo takoj. Zalosten in vdan v svojo usodo stopi naprej in dà Grapardu roko, da ga vede v hišo. In kakor je bila njegova mati navajena govoriti novi služkinji, je začel:

"Torej, predno odidem, te hočem uvesti..."

"Tu je jedilna soba; nikdar ne smeš sem priti sam in predvsem nikdar odpreti vrat jedilne omare. Pri mizi čakaš, da se ti ponudi in predvsem nikdar ne zahtevaš v drugič... Od nekaterih jedi poči papa mnogo, mnogo; ni ti treba, da ga gledaš s stegnjeno vratom kakor kak idiot, delaj se raje, kakor da bi mislil na kaj drugega, gledaj na okno ali na umne, ki letajo okoli visče svetlike."

Tu, to je salon. Nikdar ne smeš vstopiti sam, nikdar sem priti, če te ne poklicijo — in moras si uriniti roke in obrisati nos, predno vstopiš.

Na koncu, hodnika je kuhinja; tja greš, da si osnažiš čevlje; en dan jih nameščiš z voščilom, drugi dan pljušči nanje. Nikdar ne smeš rabiti voščila dva dni zaporedoma... Prepovedano ti je govoriti s služkinjo, vendar govoris z njo kljub temu. Če kdo pride, začne prepevati med snaženjem: tititi... služkinja pa razbijta z želeno po ozljidi.

Sedaj greva pa po stopnjach; v prvem nadstropju so sobe. Ura je šest, Gospa Mirvallon se je vrnila:

"Kaj pa ti, dečko? Kaj delaš tu na stopnjici? Čas je, da se vrneš domov. Ti si primesel škatlj? Dobro, tu imaš dva solda; z Bogom!"

Tri četrtna na sedem. Gospod in gospa Mirvallon sedita v obedinici pred obloženo mizo. Večerjati se nista začela.

Gospod Mirvallon: "Da, bil je tu okoli pete ure. Ne vem, kaj je delal, jaz sem takoj odšel... Rekle fant! Misliš, da to ne zaduži kazni? Toda to pot prav pošteno! Saj še nismo dovolj strogi... Torej, Marija?"

Marija: "Nikjer ga niso videli, gospod. Gotovo se je vsebel v vozniški, ki se vozi v grad. Galois ima že to navado, da vasišči vzame dečke seboj. Imel je že sestnosti zaradi tega."

Gospod Mirvallon: "Jejma. On dobil samo suh kruh..."

Vrata jedilnice na balkon so na stežaj odprta in nudijo pogled na vrt in precejšen kos ceste. Starški stražnik prihaja! Saj sem vedel, pogledujejo neprestano na vrata da bo kaksna lumperija."

Gospod Mirvallon: "Kaj!"

Gospod Mirvallon: "Nič. Nekaj odpustila bova... kaj ne da?..."

Gospod Mirvallon: "Ah, toda, kakšen 'Ah! Toda, jaz... čuj vendar... draga — ne razumem — postopek..."

Gospod Mirvallon: "Vihar; načelnik tudi prihaja..."

Požar na Osojniku.

V nedeljo 17. oktobra 1920 med rati rdičevje, še manj pa na cesti radi vozov. Tu je balon, tam krogje, volk; prejšnja služkinja, Melija, mi ga je dala; ljubil sem jo zelo, pa so jo odpustili.

Za vrati kamina sem skril majhen zavoj; en bombonček, kos prepečena in čokoladni fiziček, vse dobro zavito. Ko bo moja mala setrica prišla nazaj od dojilje, se bojim, da bo jokala; male punčke prižiga. Veter je močno pihal na južne proti severni strani. Ker stoji vas na severni strani, je bila vsi vas načinjat v plamenu. Od vse vasi, ki je največja v semiški župniji, so ostala le sledča poslopja:

Janezu Konda, 3, hiša, pod in klet, drugo zgorelo.

Janezu Drgane, 5, pod in klet, drugo vse zgorelo.

Ani Ogulin, 6, hiša in hlev, drugo vse zgorelo.

Ani Simonič, 7, hiša in kašča, vse drugo zgorelo.

Anton Stariha, 8, hiša, klet, drugo vse zgorelo.

Anton Stariha, 12, hiša, pod, drugo vse zgorelo.

Mariji Simonič, 16, razen vinske kleti vse zgorelo.

Jakobu Ramatu, 20, sedaj v Ameriki, zgorela vinska klet.

Ani Drgane, 21, Mariji Drgane, 22, Ani Čukar, 23, Matiju Vrtin, 24, Martinu Pavličič, 25, Matiju Ramatu, 26, ki so revnje kmetje, vesel, mirem, pozoren, ne radevoden, ne glasen, ne izbirčen, vasi, so k srči ostala. Ostale so nica zahtevati, nicesar se dotakniti, tudi hišne številke 35, 36, 37 in 38 ne gledati, ne vstopiti, ne vzet, nedotaknjene radi oddaljenosti ne upati si, ne govoriti, ne sneši od vasi.

Pogorelo je okrog 70 stavb.

Beda ljudstva je tem večja,

ker ne odslavljaljo, ne veš, kaj bom storil? Napraviti hočem, kakor tisti gospod, o katerem je mama čitala iz časopisa: šel bom, nato si kaznovan in olajšan grešat.

Kadar namo glava boli in ostane v domači obleki cel dan, je to zelo slab, tudi to je znak, da boš tezen.

Tako, uvedel sem te."

Kratek molk. Albert zbere svoje spomine in nadaljuje nehotne s kratkim naglasom svoje materje:

"Splošno je hiša izborna. Kaj pa manjka? Biti vlijeden, snažen, postrežljiv, pogumen, varčen, pameten, poniven, popustljiv, skromen, vesel, mirem, pozoren, ne radevoden, ne glasen, ne izbirčen, vasi, so k srči ostala. Ostale so nica zahtevati, nicesar se dotakniti, tudi hišne številke 35, 36, 37 in 38 ne gledati, ne vstopiti, ne vzet, nedotaknjene radi oddaljenosti ne upati si, ne govoriti, ne sneši od vasi.

Pogorelo je okrog 70 stavb.

Beda ljudstva je tem večja,

ker ne odslavljaljo, ne veš, kaj bom storil? Napraviti hočem, kakor tisti gospod, o katerem je mama čitala iz časopisa: šel bom, nato si kaznovan in olajšan grešat.

Kadar namo glava boli in ostane v domači obleki cel dan, je to zelo slab, tudi to je znak, da boš tezen.

Tako, uvedel sem te."

Kratek molk. Albert zbere svoje spomine in nadaljuje nehotne s kratkim naglasom svoje materje:

"Splošno je hiša izborna. Kaj pa manjka? Biti vlijeden, snažen, postrežljiv, pogumen, varčen, pameten, poniven, popustljiv, skromen, vesel, mirem, pozoren, ne radevoden, ne glasen, ne izbirčen, vasi, so k srči ostala. Ostale so nica zahtevati, nicesar se dotakniti, tudi hišne številke 35, 36, 37 in 38 ne gledati, ne vstopiti, ne vzet, nedotaknjene radi oddaljenosti ne upati si, ne govoriti, ne sneši od vasi.

Pogorelo je okrog 70 stavb.

Beda ljudstva je tem večja,

ker ne odslavljaljo, ne veš, kaj bom storil? Napraviti hočem, kakor tisti gospod, o katerem je mama čitala iz časopisa: šel bom, nato si kaznovan in olajšan grešat.

Kadar namo glava boli in ostane v domači obleki cel dan, je to zelo slab, tudi to je znak, da boš tezen.

Tako, uvedel sem te."

Kratek molk. Albert zbere svoje spomine in nadaljuje nehotne s kratkim naglasom svoje materje:

"Splošno je hiša izborna. Kaj pa manjka? Biti vlijeden, snažen, postrežljiv, pogumen, varčen, pameten, poniven, popustljiv, skromen, vesel, mirem, pozoren, ne radevoden, ne glasen, ne izbirčen, vasi, so k srči ostala. Ostale so nica zahtevati, nicesar se dotakniti, tudi hišne številke 35, 36, 37 in 38 ne gledati, ne vstopiti, ne vzet, nedotaknjene radi oddaljenosti ne upati si, ne govoriti, ne sneši od vasi.

Pogorelo je okrog 70 stavb.

Beda ljudstva je tem večja,

ker ne odslavljaljo, ne veš, kaj bom storil? Napraviti hočem, kakor tisti gospod, o katerem je mama čitala iz časopisa: šel bom, nato si kaznovan in olajšan grešat.

Kadar namo glava boli in ostane v domači obleki cel dan, je to zelo slab, tudi to je znak, da boš tezen.

Tako, uvedel sem te."

Kratek molk. Albert zbere svoje spomine in nadaljuje nehotne s kratkim naglasom svoje materje:

"Splošno je hiša izborna. Kaj pa manjka? Biti vlijeden, snažen, postrežljiv, pogumen, varčen, pameten, poniven, popustljiv, skromen, vesel, mirem, pozoren, ne radevoden, ne glasen, ne izbirčen, vasi, so k srči ostala. Ostale so nica zahtevati, nicesar se dotakniti, tudi hišne številke 35, 36, 37 in 38 ne gledati, ne vstopiti, ne vzet, nedotaknjene radi oddaljenosti ne upati si, ne govoriti, ne sneši od vasi.

Pogorelo je okrog 70 stavb.

Beda ljudstva je tem večja,

ker ne odslavljaljo, ne veš, kaj bom storil? Napraviti hočem, kakor tisti gospod, o katerem je mama čitala iz časopisa: šel bom, nato si kaznovan in olajšan grešat.

Kadar namo glava boli in ostane v domači obleki cel dan, je to zelo slab, tudi to je znak, da boš tezen.

Tako, uvedel sem te."

Kratek molk. Albert zbere svoje spomine in nadaljuje nehotne s kratkim naglasom svoje materje:

"Splošno je hiša izborna. Kaj pa manjka? Biti vlijeden, snažen, postrežljiv, pogumen, varčen, pameten, poniven, popustljiv, skromen, vesel, mirem, pozoren, ne radevoden, ne glasen, ne izbirčen, vasi, so k srči ostala. Ostale so nica zahtevati, nicesar se dotakniti, tudi hišne številke 35, 36, 37 in 38 ne gledati, ne vstopiti, ne vzet, nedotaknjene radi oddaljenosti ne upati si, ne govoriti, ne sneši od vasi.

Pogorelo je okrog 70 stavb.

Beda ljudstva je tem večja,

ker ne odslavljaljo, ne veš, kaj bom storil? Napraviti hočem, kakor tisti gospod, o katerem je mama čitala iz časopisa: šel bom, nato si kaznovan in olajšan grešat.

Kadar namo glava boli in ostane v domači obleki cel dan, je to zelo slab, tudi to je znak, da boš tezen.

Tako, uvedel sem te."

Kratek molk. Albert zbere svoje spomine in nadaljuje nehotne s kratkim naglasom svoje materje:

"Splošno je hiša izborna. Kaj pa manjka? Biti vlijeden, snažen, postrežljiv, pogumen, varčen, pameten, poniven, popustljiv, skromen, vesel, mirem, pozoren, ne radevoden, ne glasen, ne izbirčen, vasi, so k srči ostala. Ostale so nica zahtevati, nicesar se dotakniti, tudi hišne številke 35, 36, 37 in 38 ne gledati, ne vstopiti, ne vzet, nedotaknjene radi oddaljenosti ne upati si, ne govoriti, ne sneši od vasi.

Pogorelo je okrog 70 stavb.

Beda ljudstva je tem večja,

ker ne odslavljaljo, ne veš, kaj bom storil? Napraviti hočem, kakor tisti gospod, o katerem je mama čitala iz časopisa: šel bom, nato si kaznovan in olajšan grešat.

Kadar namo glava boli in ostane v domači obleki cel dan, je to zelo slab, tudi to je znak, da boš tezen.

Tako, uvedel sem te."

Kratek molk. Albert zbere svoje spomine in nadaljuje nehotne s kratkim naglasom svoje materje:

"Splošno je hiša izborna. Kaj pa manjka? Biti vlijeden, snažen, postrežljiv, pogumen, varčen, pameten, poniven, popustljiv, skromen, vesel, mirem, pozoren, ne radevoden, ne glasen, ne izbirčen, vasi, so k srči ostala. Ostale so nica zahtevati, nicesar se dotakniti, tudi hišne številke 35, 36, 37 in 38 ne gledati, ne vstopiti, ne vzet, nedotaknjene radi oddaljenosti ne upati si, ne govoriti, ne sneši od vasi.

Pogorelo je okrog 70 stavb.

Beda ljudstva je tem večja,

ker ne odslavljaljo, ne veš, kaj bom storil? Napraviti hočem, kakor tisti gospod, o katerem je mama čitala iz časopisa: šel bom, nato si kaznovan in olajšan grešat.

KRALJICA SVETA.

Roman. — Spisal Karl Figborg.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

34

(Nadaljevanje.)

Hvala, to res ni bilo treba, — se je smejala Maud. — Na vsak način moramo bežati. Vi boste prišli še skozi, a mene ne bodo pustili ti strašni ljudje žive iz rok. Ha, dobro misel imam. Porazila bom to gospodo z istimi sredstvi, katera je uporabila proti meni. Koračala bom kot hotelski deček sredi med njimi. Stanley, pokažite svojo umenost. Preskrbeti mi morate potrebljeno obleko.

Dve uri pozneje je luščnil po stopnjicah navzdol zač deček v obliku hotelskega uslužbenca. V roki je nosil veliko pismo. Očividno se mu je mudilo. Ravno ko je hotel skozi vrata ven, mu je prišel od zunaj Harrison nasproti.

To je lep dečko, — si je mislil Harrison, a ga še ne poznam. Tega hočem določiti za svojo osebno službo.

Maud pa je že spoznala svojega sovražnika, kogega sliko je videla v listih.

Zaman ji je Harrison nignal, kajti v naslednjem trenutku je že izginila krog vogala.

Petdeseto poglavje.

Na pomolu v Dover je zazvonil zvonec v tretjič. Parnik, namejen v Calais je puhal v zrak gosti dim. Gori na krovu sta stala lepa Maud in konzul. Vsi trije so se smejali, kajti kmalu potem ko so potegnili mostič v višino, so nekateri mornarji v družbi nekega poliesta odvedli na kopno nesrečnega Harrisona. Harrison se je branil z vsemi širimi, a nič ni pomagal. Tri priče so izpovedale, da je on roparski morilec, katerega je policija že več tednov iskala in na koncu glavo je bila razpisana nagrada tisoč funtov.

Ravno ko je došpel Harrison zopet na kopno ter se za trenutek cestrosti svojih mučiteljev, se je približel vrtni propeler.

Maud in njeni so se nahajali na poti proti kontinentu.

Cudovito krasna noč. Na krovu sta slonela Allan in Maud ter zrla v valovje, s katerim so se poigravali žarki lune. To je bila prva prilika izza rešitve, da sta bila sama.

Gospodična Maud, — je rekel inžinir pritajeno, — skoro bi mi bilo ljublj, če bi ostali tam. Vsaka ura, ki poteče, me odvede dalje od vas. Kaj vam morem pomenjati tukaj, vam, občudovani lastni milijard! Kako zelo sovražim ta denar, ki je napravil med menoj v vami brezdro, katerega ni mogoče premostiti! Kdo sem jaz tukaj? bog inžinir. Tam v Afriki pa sem bil mož in vi ste bila ženska...

Ali je bila luna, ki je delala lice Maud tako blesto?

— Ne govorite tako, — je rekla tiho. — Ne, nikdar ne morem pozabiti, kar ste storili za mene, moj dragi prijatelj. Nikdar ne morem pozabiti, kaj ste zame. Zakaj me želite? Če je to neumno zlato med med nama, potem recite eno besedo in nič več ne bo moja last.

— Allan, — je vzklknila ter razprostrala roki. — Ali moram jaz reči: — Jaz te ljubim! Ostani pri meni! Za vedno sem tvoja!

Stanley je prišel hrstopi.

— Maud, — je vzklknil, pijan od radosti. — Moja Maud!

Pri vratih, ki so vodila iz salona ven na krov, se je pokazala poslava konzula. Zapazil je oba ter obstal nepremično.

Maud, njegova oboževanja Maud, v rokah inžinirja.

Nekaj je šlo skozi njegovu mogočno telo.

Še en trenutek je ostal na mestu ter upiral svoje oči v oba, a nato se je lesniščno umaknil.

— Maud, moja draga Maud, — je jecal inžinir.

— Lahko bi naju vezalo, mesto da naju ložuje, to zlato. Maud, jaz hočem nekaj velikega, nekaj, česar se ni še nikdo lotil. Zgraditi hočem namreč stroj, ki bo premagal vojno. Prisiliti hočem človeštvo k večnemu miru! Nič več se ne bo žrtvovalo ljudi za blazen idol in nič ne bo imela skupina zločinskih državnikov ali vojakov moči, da izpremeni zemljo v morje krv. Uničiti hočem vojni material, še predno bo mogel širiti smrt in razdejanje. Električno užiganje konvine na razdaljo je kajču k boljši bodočnosti človeštva.

— Ali mi hoče pomagati, Maud, da postane to čudo resnica?

Tedaj pa se je sklonila Maud navzdol k njemu, ki je klečal pred njo, vzela njegovo glavo med svoji roki ter rekla:

— Moj dragi, gotovo hočem!

Eno in petdeseto poglavje.

Ravnokar je bilo konec zajtraka. Že je ležala obal Francije pred njimi.

— Moj dragi prijatelj, — je rekla Maud, ko je stala poleg konzula na krovu, — vi se me danes izogibate. Kaj imate proti meni?

Njen glas je bil negotov. Njena ljubezen do Allana se je ji je zde naenkrat kot krivda.

Konzul je s težavo iskal besede.

— Težko mi je posloviti se od vas, gospodična Maud, — je končno rekla ter napel vse sile, da ostane miren. — Kljub temu pa mora biti tako. Na Holandskem čaka nekdo name, katerega ne smem pustiti čakati še dalje, namreč moja stara mati.

Kot udarce s kijem so zadele te besede Maud. Ozrla se je vanj, kot da ga ne razume. V istem trenutku pa je uganila tudi to, kar je ostalo neizgovorjeno. Njen prijatelj je vedel, da ljubi Allena. Radi tega je hotel iti ter izginiti.

Prijela ga je za roko in solze so planile iz njenih oči. Skušala je govoriti ter reči mož, ki je stal pred njo in ki je več kot enkrat stavil svoje življenje v nevarnost radi nje, par besed zahvale. Tega pa ni mogla storiti. Grlo ji je bilo kot zamašeno.

Tedaj pa se je oprstil konzul njenih rok.

— Bodite srečna, moja mala Maud.

V naslednjem trenutku je že izginil.

Dvainpetdeseto poglavje.

Visoko nad Renom stoji star, krasen grad. Prastara drevesa ga nenečijo in daleč sega park.

Na stopnjicah, ki so vodile na dvoriče gradu, sta stala Maud in Allan ter se držala za roke. Leta so skoro brez sledu potekla mimo nje. Sreča je napravila njeni lice še lepše in ljubeznišje kot je bilo prej. Iz njenih oči je blestela neskončno dobrota. Ničesar ni vedel več o osveti, ki jo je nekoč podila preko morja ter daljne dežele. Potala je velika dobrotnica človeštva, o kateri ponižnem in uspešnem delovanju je govoril celo svet.

— Pojdji, — je rekla ter se obesila Allana na roko. Allan se je smejal prešerni in veselo kot mlad deček ter priovedoval o čudu, ki je rasto pod njegovimi rokami, ko sta prišla skozi nizka vrata v park.

— Še malo časa in dosegel bom svoj cilj. Da niso ljudje nikdar preje prišli na to idejo! Proti svojemu stroju bo brez moči najmočnejši oklop in noben top se mil ne more ustavljal. Par prijemov z roko in največji top se stopi v večji razdalji od njega kot more ne sti krogla.

Njegove oči so blestele.

— Moj dragi — je še spetala Maud.

... Globoko v parku je stala visoka zgradba iz stekla in železa, katero je Mal Allan postaviti za svoje delo. Tam je stal, dobro skrit pred radovednimi pogledi ljudi, strój, ki naj bi oprostil svet. Majhne, železne stopnje se tekle od spodaj do zgoraj.

— Pusti me gor, — je prosila Maud. Prosila je tako dolgo, dokler ni omehčala Allana, ki jo je nato povedel navzgor ter ji razdelal vse posameznosti tega čudovitega stroja, ki naj bi na večji razdalje topil največje mase jekla s pomočjo silno močnih električnih žarkov.

... Ko sta se zopet vrnila v sobo, v kateri je najraje bivala Maud, ji je prinesel službenik pismo, ki je ravnokar prišlo iz glavnega mesta. Maud se je nasmehnila, ko ga je prečitala.

— V akademiji človeštva slavijo svoj petdeseteletni jubilej. Ravnatelj piše, da sedaj ne bo šlo brez mene. Vsi pričakajojo, da bom vsaj ob tej priliki stopila iz svoje rezerve. Ali misliš, da naj grema tja?

— Če ne bo predolgo trajalo, — je odvrnil Allan. — Mene zadržuje tukaj delo. Dečki, katere vzgajaš, pa imajo konečno tudi pravico videti enkrat v svoji sredji skrivenost dobrotnice.

— Če si takega mnenja, — je rekla Maud, — potem pa pojdem.

(dalej prihodnji)

Legenda o čudežnih očeh.

Spisal Ksaver Meško.

(Nadaljevanje.)

Vlak je hitel. Njen soprog je dremal. Sopotniki — dve dami in en gospod — so bili tuji in so molčali. Gospod, debel, rdečeličen in plesast, je listal po Baedekerju.

Menina je nista za nikogar. Cutila sva le, da sva si blizu, in bilo nama je mehko in sladko. Najine oči so se sečale zdajzdaj; govorile so si sladke besede in tih, kakor je tih sen lotosov v sestem Gangu, in skrivenostne, s kaščnimi se povogarjata v tihih sanjavih nočeh nebo in zemlja in lepe kakor bajke Šehericadi...

Vlak je hitel, čas je tekel, bili sem se domu.

— Tako sladko se sedi ob tebi, a bliža se čas slovesa.

Prestrashile so se njene oči, ki so me gledale z ljubezni in v vedenju.

— Odmahuš?

— Moj dom je tu... Vrnem se vanj in morda te ne srečam nikoli več...

Vsa plašča je sedela ob meni, nežna roka ji je držela.

— Morda nikoli več...

Iz sreca je ji izvilo kakor obupen krik. Zavilo je in zaplakalo, meni samemu slišmo, in utihnilo je trepetanje in bolestno, kakor vzklik umirajočega. Iz sreca je kanila kapljiva krv, velika in rdeča kakor oni evet, ki mi ga je dala nekdaj, in sem ga izgubil na cesti; padel mi je v blato in se je omadeževal v ovenel je in se ospel. Iz sreca je ji kanila, zavoljeno je jo je izplaklo njeni ljudski polno in ljubezni sreca.

A ni jih našel. Brez njih mu je postal življenje brez pomene, ker je bilo brez solnce, brez luči in brez topote. Svet mu je bil pust in tuj, zapustil ga je in je bil sam v samoto, da pozabi daleč od sveta nje in njenih oči, da umori s samozatajevanjem veliko hrepenjenje nemirnega sreca in da si pribori z molitvami mir in pozabnost.

A motil se je, ni jih našel, miru in pozabnosti. Njene čudežne oči so ga spremilale na vse potih, ob vseh opravilih in delih so bile ob njem, ob strani so mu stale in ga gledale... Na svojem begu od sveta in pred svetom je prisel v divjo puščavo. Vse mrtvo naokoli — kamenje, skalovje, praznina — praznina, kamenje, skalovje. Nič zvega, kamor koli plove oko...

Vzradostil se je, tukaj ga ne bo motilo nič, tukaj je sam, le njezov Bog je ob njem in ž njim. Vse drugo daleč, vse za njim, vse naravo, vse pozabljeno.

A glej, hipoma se je zasvetilo, zablestelo je pred njim: dva volčka bisera sta zažarelata v golem skalovju, bisera, ki jima je enaka videl le enkrat v življenju in ki jih je iskal in je bežal pred njima v puščavo, da jih tukaj pozabi. A glej, ravnokar se spominjam one legende. A morda si jo že sliši, brala si jo morda že, ono legendi o očeh, krasnih in čudežnih kakor so tvoje oči...

A čakaj, ravno se spominjam one legende. A morda si jo že sliši, brala si jo morda že, ono legendi o očeh, krasnih in čudežnih kakor so tvoje oči? — Ne? Pa ti jo povem.

V davnih, davnih dneh je živel nekje mladenič z mehkim srečem in dovezno dušo, nemirno in hrepene po neznani sreči in po čudežni lepoti, ki jo je poznal iz starih pravljic, in po vroči ljubezni, v kakršni gore sreca v čarobnih iztočnih deželah. Prigodilo se je, da je srečal nekoč nekje na svojih potih dekle s tako čudovitimi očmi, da še takih ni videl nikoli na sanjala njegova sanjsarska duša. Dvoje biserov je bilo to, ki jim je sličnih v kroni kraljevi in ne v morskih globočinah, in ne v osrečju gor; dvoje velikih solne je gledal, ki jih je ustvaril Vse.

Polmrak je dremal pod vejam, večni, da ožarjata ves božji svet in se je oviral vej in se je vzpostavil.

njal in zibal gor do zelenih vrhov — sanjav polmrak in mirem in tih, uspavajoč grenke spominje na vse minulo in prešlo, budeč lepe nove misli, ogrevajoč dušo za sladko pobožnost in vdano molitve... Tišina... mir... sanjav polmrak — nikjer ničesar, kar bi spominjalo na svet tam zunaj, nikjer človeških glasov, trdih in žalečih, nikjer mamečih prikazni in tečnih napasti, pretresajočih sreč in vmemajočih ga v hrepenuju in v strasteh... Polmrak... tišina... mir... mir božji, budeč sladak dušni mir...

Aglej, hipoma se zazibljejo dremajoči vrhovi, razdele se, razgrnejo — nad puščavnikom zblesti sinje nebo — a ne, saj neba niti ne vidi, vidi le dvoje velikih solne, ki gorita nizko nad vrhovi in razsvetljajoča s čudovito svetlobe gozdni polmrak in ožarjava ves črni svet. Gleda, in ob žaru čudežnih solne se mu razplante iznova iskre, ki jih je zagrebel pod pepel in je menil, da se ne vnamejo in ne razplamente nikoli več... 'Ugasnite... izgignite!' — Pokrižal se je in je bežal globlje v temne lesove, da ubegi skušnjavam in napastim. Vsega je hotel pozabiti, vse pustiti za seboj, hotel je biti sam, odtrgan popolnoma od sveta in njegovih želj, sam s svojim Bogom; temu se je hotel darovati vsega.

Bežal je v najbolj divjo samoto. Daleč od sveta in hrepnega življenja si je izbral skalnato otline za prebivališče. Ob skalnatih stenah je postavil surove, iztezan križ in pred tem je preklenjal po celem dnevu v zbrani molitvi. Vse želje in vse misli so mu bile molitve in ena gorenča prošnja: 'Naj zabit, Gospod Bož!' (dalej prihodnji)

Kdor želi pred Božičem in Novim letom dospeti v Jugoslavijo in potovati na Trst, priporočamo brzoparnik:

"ARGENTINA"

odpluje 3. decembra. Cena za III. razred do Trsta \$125.00

Pri navedenih cenah je všteta svota za vojni davek.

Na tem parniku je dobiti tudi prostor za II. razred za nizko ceno.

Za vsa pojasnila se obrnite in piš